Dom José Gonçalves, Bispo Auxiliar de Curitiba

Dom José Joaquim Gonçalves é o nôvo Bispo Auxiliar de Curitiba. Sua nomeação para o cargo pela Santa Sé, foi anunciada por D. Pedro Fedalto, Arcebispo Metropolitano, Sagrado em 1951, foi então o bispo mais jovem do Brasil. Exerceu as funções em Vitória e São José do Rio Preto, de onde veio a Curitiba em agôsto de 1968.

Após o falecimento do então Arcebispo Dom Manuel da Silveira D'Elboux, Dom José continuou seus trabalhos pastorais, como bispo residente, sem contudo, ter definida sua situação. Dia 20 foi anunciada a decisão da Santa Sé: Dom José Joaquim Gonçalves passa a ser Bispo Auxiliar de Curitiba. Sua atividade estará diretamente ligada a Dom Pedro Fedalto emprestando-lhe valiosa colaboração nas funções pastorais.

CONFIANÇA

Com seus 59 anos de disposição e espontaneidade, Dom José Joaquim Gonçalves definiu a atuação que deverá desenvolver como Bispo Auxiliar. "Confio nas orações, fé, fidelidade e obediência do povo curitibano. Estou à disposição deste povo e do clero de Curitiba. Em que puder ser útil, contem comigo".

Dom José reiterou sua disposição de humildade, fé e serviço, "para o que Deus quer de cada um". Promete ficar aqui enquanto alguém dele necessite. "Aprendi muito nesta cidade. Observei o que o trabalho dos antecessores edificaram e senti os resultados positivos", declarou ainda.

NOMEAÇÃO

A notícia de sua nomeação ao cargo de Bispo Auxiliar de Curitiba marcou um dia de grandes nomeações explicou Dom José. "É uma certeza de que a Igreja quer que eu trabalhe aqui", disse êle. O nôvo Bispo Auxiliar é paulista, nascido em Jaboticabal. Dos quatro irmãos, dois são padres e uma irmã mora junto com êle, no Batel. Tôda a família exerce assim funções religiosas. Dom José perdeu os pais cêdo, e desde os seis anos viveu com um tio que era sacerdote em São Carlos.

LOCAIS DE TRABALHO

A ordenação sacerdotal ocorreu no dia oito de dezembro de 1941, em São José do Rio Preto, São Paulo. Trabalhou os dois primeiros anos como secretário do Arcebispado daquela cidade. Acumulou ainda neste tempo, os trabalhos de vigário duma paróquia do Interior. A seguir, devotou oito anos aos trabalhos da Cúria de Jaboticabal, sua terra de nascimento.

Em 1951 foi nomeado bispo auxiliar de Vitória, Espírito Santo, após uma série de imprevistos, inclusive a morte do titular. Foi então sagrado bispo titular do Espírito Santo, que formava um único Bispado na época. Permaneceu naquele Estado aproximadamente cinco anos. A seguir voltou ao Rio de Janeiro e São Paulo. Em São José do Rio Preto foi Vigário Capitular por dez anos. Em 1968 renunciou ao cargo e optou pela cidade de Curitiba.

CURITIBA

A opção ligou-se também a motivos sentimentais, explicou. Dom Manuel D'Elboux então Arcebispo Metropolitano fôra diretor do seminário onde Dom José passou vários anos, em São Paulo.

Em Curitiba vem desenvolvendo sua função como Bispo Residente desde agôsto de 1968. Sua nomeação como Bispo Auxiliar alcançou grande repercussão no meio eclesiástico onde a atuação de Dom José é vista com admiração e entusiasmo. Dom Pedro Fedalto conta com o auxílio do seu nôvo auxiliar, nos trabalhos pastorais. Dom José deverá estar diàriamente na Cúria Metropolitana.

LUD
PAGINA 8 — 5 DE MAIO DE 1971

Governador cria a FIDES

Ao pronunciar palestra por motivo das festividades de Primeiro de Maio, o governador Haroldo Leon Peres endossou antigas reivindicações dos trabalhadores para a criação do Tribunal Regional do Trabalho que, "por sêrem dêles, passam a ser também do Govêrno do Estado". Anunciou também a criação da Fundação de Integração de Entidades Sociais (FIDES), início de uma nova política de assistência social no Paraná.

COMPENSAÇÃO

O encontro de confraternização do Chefe do Executivo Estadual com trabalhadores de tôdas as categorias profissionais que atuam no Paraná teve lugar durante almoço na Sociedade Dom Pedro Segundo, durante o qual afirmou que o Poder Público não lhes faltará na defesa de suas reivindicações que se confundem com as de todo o povo e se resumem em paz, prosperidade, justiça e desenvolvimento".

"No Brasil dos últimos anos — frisou o sr. Haroldo Leon Peres — é forçoso reconhecer-se, porque êste é o consenso unânime da Nação, o trabalho deixou de figurar no rol das palavras ôcas e vãs para transformar-se em realidade produtiva. Felizmente hoje já prevalece um clima de compreensão entre as forças do Trabalho e do Capital, entre trabalhadores e empresários, com a função de ambos colocada a serviço dos interêsses nacionais".

Afirmando que "os problemas sociais e econômicos não se resolvem pela subversão e pela demagogia mas, sim na busca e na realização de medidas que corrijam as desigualdades entre os que têm muito e os que nada têm", o governador Haroldo Leon Peres lembrou a implantação do Programa de Integração Social e do Programa de Assistência ao Trabalhador Rural, "duas medidas realistas que se constituem nas providências sérias e profundas em benefício dos trabalhadores do Brasil".

Jubileu de Prata do Cardeal Wyszynski

O cardeal Stefan Wyszynski, Primás da Polônia, comemorou no dia 12 do corrente mês o jubileu de prata da sua sagração episcopal. O cardeal Wyszynski conquistou a fama e admiração no mundo inteiro pela sua corajosa defesa da Igreja Católica na Polônia. Ao ilustre Prelado nossas filiais homenagens.

Reflexão sôbre o trabalho

O trabalho é a presença constante na paisagem humana. Particularmente em nossos dias, quando a tecnologia estende seus tentáculos sôbre todos os campos onde se movimenta o homem. Para que êsse trabalho não se transforme num monstro devorador, necessário se faz dar-lhe um sustentáculo moral, um objetivo, uma razão de ser.

Dizia Paulo VI: "A atividade humana procede do homem, mas também se ordena ao homem. Pois o homem, com sua ação, não apenas transforma as coisas e a sociedade, mas também se aperfeiçoa a si mesmo. Aprende muito, cultiva suas faculdades, supera-se. Tal superação, corretamente entendida, é mais importante do que as riquezas exteriores que se podem acumular. O homem vale mais pelo que é, do que possui". E João XXIII, na **Pacem in Terris**, escrevia: "Os homens e as mulheres enquanto procuram o sustento para si e sua família realizam um trabalho proveitoso e em serviço da sociedade. Com razão podem pensar que com seu trabalho desenvolvem a obra do Criador, servem ao bem de seus irmãos e contribuem de modo pessoal para que se cumpram os desígnios de Deus na história".

Êsses pronunciamentos fazem eco às palavras do Vaticano II, em **Gaudium et Spes**: "Com o seu trabalho, o homem sustenta regularmente a própria vida e a dos seus, associa-se aos seus irmãos e os ajuda; pode exercer a caridade fraterna e colaborar no aperfeiçoamento da criação divina. Bem mais ainda. Pelo trabalho oferecido a Deus, nós cremos que o homem se associa à própria obra redentora de Jesus Cristo, que conferiu uma dignidade eminente ao trabalho, quando Nazaré trabalhou com as próprias mãos. Segue-se daí, para cada um, o dever de trabalhar fielmente e também o direito ao trabalho".

Dada a dignidade do trabalho. Considerada sua função humana e sua repercussão além do terreno. Visto o trabalho numa dimensão de construtor, não apenas de aspectos materiais, compreende-se que o mesmo documento escreva o seguinte: **"Como a atividade econômica se processa ordinariamente pelo trabalho associado dos homens, é injusto e desumano dispô-la de organizá-la de tal modo que se transforme em dano para qualquer trabalhador".**

Hugo Baggio

Mãe, uma missão

HUGO BAGGIO

O mundo se transformou: todos o sentem. Cada um de nós é uma parcela da fôrça transformadora: nem todos o sabem. Nesta transformação a mulher ocupa um papel decisivo: nem tôdas tomaram ainda consciência. Muitas ignoram seu papel. E ignorar o papel na sociedade é ignorar a própria vocação. E a mais feliz mulher é aquela que desconhece sua grandeza e, conseqüentemente, sua vocação.

A festa dedicada às Mães, além do elemento emocional que encerra e da mensagem suave que derrama, quer ser um momento de reflexão. De reflexão para a mulher que é chamada a influenciar. De reflexão para a sociedade que a observa e, sobretudo, dela necessita. Porque quem fôr chamado a influenciar deve revestir-se da coragem de lançar-se ao trabalho, impulsionado pelo desejo de servir. Como diz o Vaticano II: "Todos aquêles que exercem influência nas comunidades e nos grupos sociais devem trabalhar eficazmente para a promoção do patrimônio e da família" (Gs 52). A família centraliza as preocupações, porque sem família não teremos mulheres que influenciem nem sociedade passível de influência. Antes de mais nada, ser mulher é exercer influência. Ser mulher é vibrar com os problemas femininos. Ser mulher é compenetrar-se de sua missão e lançar-se a ela com tôda a dedicação que Deus escondeu no coração feminino. Ser mulher é sentir os apelos do momento e preparar-se para responder com eficiência a êles. Ser mulher é sentir-se não só necessária, mas sobretudo, útil. E, por isso, marcar aquela presença discreta, mas constante. É saber ficar no fundo, nas sombras, mas agindo ativamente. Como Nossa Senhora no seu silêncio de Nazaré. O Filho sabia que ela pensava nêle e desta convicção nasciam-lhe fôrças para executar uma tarefa.

Ser mulher é ser uma continuada resposta. Como Nossa Senhora: eis a serva do Senhor. Uma resposta de tôdas as horas, de todos os dias, de todos os momentos. Mulher em eterna expectativa, em continuada anunciação. Ser mulher é ser um símbolo. De que o amor ainda povoa a terra. De que a ternura ainda mora no coração dos homens. De que a beleza ainda adtece na pureza e na dedicação.

Ser mulher é ser mãe. É realizar-se na entrega. É embeber-se na contemplação de um berço. É perpetuar a noite de Natal sôbre a face da terra. É fazer com que o grito de uma criança faça esquecer tôda amargura e tôda desesperança.

Nada é mais esperançoso do que a criança e nada simboliza melhor a esperança do que uma criança. Ser mulher é povoar o mundo. É perpetuar a espécie. É redimir a técnica. É aliviar o trabalho. É aperfeiçoar o homem. Ser mulher é compreender o mundo nôvo. Amá-lo como a uma criança que acaba de nascer. É embalá-lo. É transformá-lo. É aperfeiçoá-lo. É levá-lo até Deus!

REV.PE.JOSÉ WOJNAR
A-C. C.BYSTRONSKI
DOM FELICIANO - RGS

LUD

NAJWIĘKSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POŁUDN. — ZAŁOŻONY W 1920 ROKU
"LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONÊS DA AMÉR. LATINA — FUNDADO EM 1920

KURYTYBA — 12 maja (maio) — 1971 — Nr 3217 — (19/71)

Podróż Rogers'a na Bliski Wschód

Sekretarz stanu USA-William Rogers, po odbyciu rozmów z premierami Anglii i Francji na temat rozwiązania konfliktu między Egiptem Izraelem, udał się na Bliski Wschód. Tam przeprowadził rozmowy z prezydentem Egiptu-Sadatem, a następnie z premierem Izraela-Golda Meir.

Omawiając podróż Rogers'a, narzuca się pytanie, czy jego misja pokojowa odniosła pożądany rezultat. Trudno odpowiedzieć na to pytanie. Rola pośrednika, jaką spełnia Rogers, nie jest łatwa. Z jednej bowiem strony żądania Egiptu, choć nieco złagodzone, wydają się nie do przyjęcia przez Izraela. Egipt żąda mianowicie, by oddziały izraelskie wycofały się o 150 km na wschód od kanału Suezkiego, a o 50 km na zachód od granicy Izraela. Izrael natomiast skłonny jest wycofać się znacznie od kanału Suezkiego, pod warunkiem jednak, że wschodni brzeg tego kanału nie zostanie objety zainstalowaniem nowoczesnych rakiet przeciwlotniczych Egiptu.

Rogers spodziewał się wymóc na rządzie Izraela jego zgody na otwarcie kanału Suezkiego, co było by pierwszym krokiem na drodze do dalszych rokowań pokojowych pomiędzy Egiptem i Izraelem. Zdawało by się, że Sekretarz stanu USA popierał raczej stanowisko Egiptu, chociaż starał się on uniknąć wywołania jakiegokolwiek nieporozumienia czy pogorszenia się stosunków między USA i Izraelem.

W konkluzji — podróż Rogers'a nie można nazwać sukcesem ani też fiaskiem. Rozmowy jakie przeprowadził Rogers z władzami Egiptu i Izraela dokonały tego, że obydwa państwa skłonne są do pewnych ustępstw i że nastąpiło między nimi złagodzenie napiętych stosunków.

Cenzus ekonomiczny co 5 lat

Brazylijski Instytut Statystyki (IBGE) postanowił przeprowadzać co 5 lat cenzus ekonomiczny w całym Kraju, mając na uwadze fakt, że roczny wzrost ekonomiczny Brazylii wynosi obecnie 9%. Dotąd cenzus ten przeprowadzany był co 10 lat. Obecny rozpocznie się pod koniec maja br. i po 4 miesiącach otrzyma się szczegółowe dane o sytuacji rolniczo-hodowlanej w Kraju.

W ważniejszych stolicach stanów Brazylii rozpoczną się specjalne kursy dla inspektorów powyższego cenzusu, który wykaże szczegółowo nie tylko stan posiadania rolniczo-hodowlany, lecz również zawody i zajęcia poszczególnych mieszkańców, ich stopień wykształcenia, dochód każdej rodziny itp.

Kwestionariusz cenzusu jest tak opracowany, że dzięki odpowiedziom będzie można przezwyciężyć dotychczasowe przeszkody, uniemożliwiające ustalenie ścisłych danych o wzroście narodowego produktu brutto. Od inspektorów cenzusu zależeć będzie otrzymanie dokładnych danych statystycznych. Opierając się na wynikach cenzusu, władze federalne będą mogły opracować rozumne plany na najbliższe 10 lat.

Cenzus ekonomiczny, mówiąc inaczej, nakreśli rzeczywistą sytuację rolniczo-hodowlaną, przemysłową, handlową i społeczną całej ludności Brazylii. Statystykę tę przeprowadzi 55 tys. osób, otrzymując miesięcznie pensję 500 kruzeirów. Każdy stan podzielony zostanie na kilkanaście rejonów, każdy z nich obejmujący od 30 do 40 municypiów. Na kandydatów cenzusu przyjmowani są buchalterzy, technicy administracyjni, agronomowie, weterynarze itd.

Konieczność reorganizacji ONZ

Z okazji polityki "Ping-Pong" mówi się o wstąpieniu Chin Komunistycznych do Organizacji Narodów Zjednoczonych. Stąd wyłania się kwestia, kto powinien należeć do Rady Bezpieczeństwa, bo dotychczasowy system wydaje się przestarzały. Do Rady weszły państwa zwycięskie jak Stany Zjednoczone, Anglia, Francja, Rosja i Chiny Narodowe. Ale dziś uważa się, że Anglia, Francja i Chiny Narodowe nie są wielkimi potęgami jak dawniej. Są pewne usiłowania, aby trzy państwa jak Anglia, Francja i Chiny Narodowe usunąć, a tylko trzy nowe mocarstwa należałyby do Rady: Stany Jednoczone, Rosja i Chiny Komunistyczne. Nie brakuje polityków, którzy uważają, że w Radzie Bezpieczeństwa powinny się znaleźć przedstawiciele większych obszarów ziemskich, a więc Europa Zjednoczona jako super-potencja — równa Stanom Zjednoczonym i Rosji a nawet mocniejsza od Chin Komunistycznych. Następnie weszliby przedstawiciele Azji czyli Chiny, Indie i Japonia, a Amerykę Łacińską mogłaby słusznie przedstawiać Brazylia. W Afryce nie ma państwa, które było by w stanie przedstawiać tę część świata. W każdym bądź razie Rada Bezpieczeństwa składająca się z tych wyliczonych państw była by o wiele więcej reprezentatywna w podziale władzy i odpowiedzialtności w świecie w dobie obecnej, aniżeli jak to było dotąd. Zadaniem ONZ po wojnie było utrzymanie pokoju i niedopuszczenie do odnowienia potęgi Niemiec, Włoch i Japonii. Tymczasem przez tyle lat po wojnie najważniejsi członkowie Rady jak Stany Zjednoczone i ZSRR nie mogą dojść do porozumienia co do agresji, pokoju, interwencji i ograniczenia zbrojeń itp. Stąd reforma demokratyczna w ONZ jest rzeczą konieczną z powodu nowego podziału potęgi politycznej na świecie.

Kryzys monetarny w Europie

Kryzys dolara wywołany przez międzynarodowych spekulantów (tak twierdzi rząd USA), odbił się mocno w całym świecie, zwłaszcza w Europie, gdzie obecnie nikt dolara nie chce kupić. Niemcy Federalne oraz państwa o wielkim ruchu turystycznym zalewane są dolarami. Spodziewana jest obniżka wartości dolara na starym kontynencie, choć nie będzie tej obniżki w samych Stanach Zjednoczonych.

W wypadku gdyby państwa Wspólnego Rynku Europejskiego podniosły wartość swej monety wobec dolara, eksport ich produktów do USA znacznie by się zmniejszył. Równocześnie zaś mogłby wzróść eksport z USA do Europy. Wydaje się, że takie państwa jak Belgia, Francja czy Włochy nie zgodzą się na podwyżkę swej monety proponowaną przez kanclerza Brandta, bo jedynie NRF cieszyłaby się na tym, mając dodatni bilans handlowy.

Kryzys monetarny w Europie spowodowany zniżką dolara można rozwiązać trzema sposobami: oficjalna dezwaloryzacja dolara, podwyżka monety państw Wspólnego Rynku oraz ustanowienie systemu taksy płynnej. Odnośnie Brazylii, jakiekolwiek z tych trzech rozwiązań odbije się raczej ujemnie na jej ekonomii. Należy bowiem pamiętać, że większość rezerw Brazylii zawiera się w dolarach. W tym wypadku wartość tych rezerw zmniejszyłaby się znacznie.

Dalszym ujemnym skutkiem byłby spadek cen produktów amerykańskich i ich większa kompetycja z produktami brazylijskimi. Eksport towarów Brazylii do Stanów Zjednoczonych napotkałby również na większe trudności. Jedyną korzyścią dla Brazylii byłą by obniżka jej długów zagranicznych. Ostateczne rozwiązanie kryzysu monetarnego zależeć będzie niewątpliwie od stanowiska USA i Niemiec Federalnych.

Po demonstracjach w USA

Skończyły się praktycznie demonstracje pacyfistyczne w Waszyngtonie, trwające prawie 3 tygodnie. Pierwsi demonstrowali weterani walk w Wietnamie, którzy w liczbie 1500 i prawie 300 tys. osób cywilnych przedefilowali ulicami stolicy, wznosząc wrogie okrzyki przeciw dalszej wojnie w Indochinach oraz demonstracyjnie rzucając na ziemię i depcząc swe odznaczenia bojowe.

Inną demonstrację zrobiło 50 tysięcy hippisów, usiłujących za wszelką cenę zablokować główniejsze ulice miasta. Nie udał im się jednak ten plan, ponieważ 10 tys. policji i wojska, doskonale wyszkolonych, zdołało opanować sytuację. Po aresztowaniu 11 tys. demonstrantów i uwięzieniu za kaucją głównych powodyrów - pacyfistów, skończyła się demonstracja bez rozlewu krwi i ostrzejszych zajść.

Z pośród 11 tys. aresztowanych, 2 tysiące było niewinnych. Większość aresztowanych puszczono na wolność, część z nich jednak przebyła 24 godzin na stadionie sportowym, strzeżonym przez policję. Był to rodzaj kary prewencyjnej. Ciekawym szczegółem było to, że murzyni nie wzięli udziału w manifestacjach pacyfistycznych, choć donosili żywność aresztowanym.

Kto widział fotografie z powyższych demonstracji pacyfistów, mógłby sądzić, że w Stanach Zjednoczonych panuje anarchia; że rząd nie panuje nad sytuacją w stolicy. Tak jednak nie jest. Władze bezpieczeństwa, działając energicznie i roztropnie, umiały uniknąć ostrych zajść, a równocześnie zapanować nad sytuacją. Jedna tylko konkluzja nasuwa się z demonstracji w Waszyngtonie: większość społeczeństwa USA, zwłaszcza młode pokolenie jest przeciwna wojnie w Wietnamie. I z tym faktem Nixon będzie musiał się liczyć.

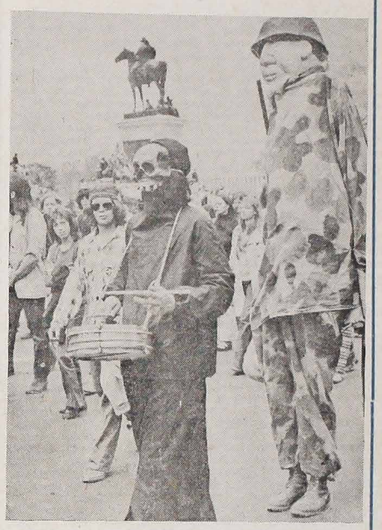

Skończyły się wreszcie demonstracje pacyfistów w Stanach Zjednoczonych. Mówi się, że rząd USA wytoczy proces 3 liderom tych demonstracji: Rennie Davis, Abbie Hoffman i John Froines. Na zdjęciu widzimy demonstrację weteranów z walk w Wietnamie, którzy defilowali na głównych ulicach Waszyngtonu.

W KALEJDOSKOPIE

★ **Assunção** — Minister MZS Brazylii — Gibson Barbosa bawił ostatnio w Paragwaju z wizytą oficjalną podczas której uchwalono: założenie Naorodowego Banku Mieszkaniowego w Paragwaju, budowę wielkiej elektrowni w Guaira, pomoc Brazylii w budowie dróg i rozwoju przemysłu w tym kraju.

★ **Rio** — Lider opozycji, deputowany Oscar Pedroso Horta domaga się zwołania komisji parlamentarnej, celem przeprowadzenia dochodzeń na temat paralizacji robót przy budowie mostu Rio — Niteroi. Minister Transportu — Mario Andreazza musiałby w tym wypadku złożyć tej komisji szczegółowe relacje.

★ **KAIR** — Wice-prezydent Zjednoczonej Republiki Arabskiej — Ali Sabry, gorący zwolennik ZSRR, został usunięty ze swego stanowiska. Niektórzy tłumaczą ten fakt jako objaw dobrej woli Egiptu, by ułatwić sekretarzowi USA — Rogersowi wypełnienie jego misji pokojowej.

★ **SANTIAGO** — Prezydent Allende upaństwowił już 10 banków prywatnych w Chile, kontynuując kurs dalszej socjalizacji kraju. To samo czyni Allende w przemyśle tekstylnym.

★ **RIO** — W Rio de Janeiro bawi komisja UNESCO złożona z 3 fizyków o światowej sławie: Amerykanin — Robert Little, Francuz — Alfred Kastler i Wenezuelańczyk — Marcel Roche. Badać oni będą rozwój fizyki w Ameryce Południowej.

★ **RIO** — Narodowa flota tankowców (Fronape), po 21 latach swego istnienia, posiada obecnie 33 statki o łącznym tonażu 800 tys. ton. Po wybudowaniu tankowców zamówionych w Jugosławii i Japonii, Fronape dojdzie do 2 milionów ton. W Japonii budowany jest tankowiec o wyporności 265 tys. ton.

★ **SALVADOR** — Po wielkiej powodzi, jaka niedawno nawiedziła stolicę stanu Bahia, wielotysięczna rzesza powodzian otrzymuje od władz żywność oraz zastrzyki główne przeciw tyfusowi i paraliżowi dziecięcemu.

★ **KURYTYBA** — Dnia 10 maja br. z udziałem p. Prezydenta odbyła się inauguracja szosy asfaltowej Kurytyba — Guaruva — Joinville, która odegra wielką rolę w handlowej wymianie Parany i Santa Catariny, nie mówiąc już o wzmożeniu ruchu turystycznego.

★ **BRASILIA** — W 26 rocznicę zakończenia drugiej wojny światowej (8 maja) odbyła się w stolicy Kraju defilada wojskowa. W Brasilii odbyła się również inauguracja bezpośrednich połączeń telefonicznych głównych miast Kraju z różnymi państwami Ameryki i Europy.

★ **MOSKWA** — Na 241, 7 milionów mieszkańców Związku Sowieckiego, 121 milionów stanowią Rosjanie, pozostała liczba mieszkańców zalicza się do 91 różnych narodowości, z których Ukraińcy są najliczniejsi — 40,7 miliona. 91 narodowości włączone są do 15 republik i rejonów autonomicznych.

★ **BRASILIA** — Czterech ministrów przygotowuje projekt prawa do zwalczania narkomanii na terenie całego Kraju. Projekt ten przewiduje m. in. bezpłatne leczenie narkomanów znajdujących się w mizerii. Handlarze narkotyków natomiast poddani będą surowym karom.

★ **SÃO PAULO** — Gubernator paulistański Laudo Natel zakłada w tych dniach Fundację Popularnego Lekarstwa, wykorzystując laboratoria stanowe, które produkować mogą najważniejsze leki po cenie bardzo niskiej, umożliwiając ich nabycie nawet najbiedniejszym mieszkańcom stanu.

★ **MOSKWA** — Francuski minister MZS — Maurice Schuman bawił z wizytą w Rosji, odbywając rozmowy z głównymi liderami ZSRR na temat konfliktu na Bliskim i Dalekim Wschodzie. Schuman zaprosił Breżniewa, by odwiedził Francję.

★ **UBERABA** — Znane w Minas Gerais centrum hodowli bydła — Uberaba była siedzibą XIII Krajowej Wystawy Bydła rasy Zebu, w której wzięli udział hodowcy kilku stanów. Minister Rolnictwa Cirne Lima przypomniał z tej okazji, że zaopatrzenie w mięso rynku krajowego oraz zwiększenie eksportu mięsa za granicę stanowią główną troskę rządu federalnego.

★ **SANTIAGO** — Przedsiębiorstwo amerykańskie Ford zamknie swą fabrykę samochodów w Chile (ciężarówki lekkie i ciężkie) nie mogąc dojść do porozumienia z prezydentem Allende. Ford stracił dotąd 20 mln. dolarów.

★ **LA PAZ** — Ustanowienie przez prezydenta Torresa Rady Ludowej złożonej z przedstawicieli robotników, wieśniaków i studentów i zajmującej miejsce Kongresu, może przyśpieszyć ustanowienie reżimu komunistycznego w tym państwie.

★ **PARYŻ** — Prezydent Pompidou przeleciał 1.600 km na odrzutowym samolocie pasażerskim "Concorde", odbywającym obecnie próbne loty. Olbrzym ten posiada szybkość ponad 2 tys. km na godzinę i ma jako jedynego konkurenta sowiecki odrzutowiec "Tupolew TU-144".

★ **RIO** — Brazylijska Akademia Literatury oraz Ministerstwo Oświaty opracowują specjalny program na uczczenie setnej rocznicy urodzin Castro Alves, znakomitego poety. Rocznica ta przypada na 6 lipca.